

9.9 CUE SHEET TIL INTERVIEW MED PALLE MIKKELBORG 5/3 2007

00.00: Introduktion

00.40: Palle Mikkeltorg fortæller at der var to piger der skrev et speciale omhandlende AURA.

01.40: Introduktion om forløbet af interviewet.

02.30: Palle er født i København. Hans opvækst var indtil Palle var 12-13 år på Nørrebro, tæt ved Sankt Hans Torv.

03.35: På Sankt Hans Torv lå en slikbutik, hvor en trompetist ved navn Ludvigsen boede. Ludvigsen spillede i Cirkus Schumann (Senere Benneweis). Spillede i cirkus om aftenen og solgte slik i dagstimerne.

04.40: Palle fortæller om Ludvigsen søn Jens, som Palle siden hen har mødt.

05.15: Jens kunne ikke holde på en trompet, men det kunne Palle. Derfor sagde Ludvigsen til Palles forældre, at han skulle spille trompet.

05.50: Palle havde før han begyndte på trompeten spillet lidt violin, hos en Ungarsk violinist der spillede på Nørrebros Teater.

06.10: Palles Mor spillede selv violin, og ville gerne Palle skulle spille violin, men Palles lære sagde at han var musikalsk, men violinen var ikke hans instrument. Palles lære var en af de mange Ungarske kunstnere der flygtede til DK.

07.00: Ludvigsen blev Palles lære.

07.10: En dag blev Ludvigsen kørt ihjel, og Palle stod uden lære. Tilfældigvis boede Carl Lewkovitch (bror til Bernhard Lewkovitch). Carl Lewkovitch (Blev senere fløjtenist i Århus symfoniorkester) spillede med Ib Glindemanns orkester.

08.00: Carl introducerede Palle for Bach's "Voltemperierte Klavier". Palle blev inspireret af Carl og hans spiritualitet, og begyndte på Yoga.

09.40: Der boede en del musikalske mennesker lige i nærheden af Palle, blandt andet Benny Brandt der havde et ensemble, Der var et musikermiljø.

10.00: Palle begynder at spille i amatørorkester Vesterbros Ungdomshus, med Bent Ronaks orkester.

10.30: Palle blev professionel ved at spille i "Vingården" (Blandt andet drevet af Bent Axen, Finn Mickeltorg og Bamse Kragh Jacobsen).

10.50: Allan Botschinsky blev Palles store Idol.

11.00: I slutningen af 1950'erne blev han prof.

11.30: Palle tog til Sverige og købte Armstrong plader, Palle anser Armstrong som en af de største på linje med Bartok, Messian, Stravinsky, Ellington og Miles Davis.

12.10: Palle hørte Miles Davis, og blev tryllebundet af det.

13.00: Det der interesserede Palle mest i slutningen af 1950'erne var den klassiske musik, kombineret med fascinationen af Miles og Gil Evans.

14.00: Palle ville ikke på musikkonservatoriet, Palle gik sine egne veje. Noder lærte han ved at spille i de forskellige orkestre.

14.40: Erik Moseholm starter radiojazzgruppen. Hvor Palle kom med i (1962??), og i 1964 startede Ib Glindemann det ny radiodanseorkester.

15.10: Ib Glindemann og Palle blev rigtig gode venner og havde fælles interesse i Yogaen.

16.00: Snakker lidt om at han er vegetar.

17.00: 1960'erne var perioden hvor Palle er upcoming som musiker.

17.40: Palle var meget tilbageholdende. Var ikke en af dem der stillede op til jamsessions, men var der. Feks. Montmartré hvor han mødte, Stan Getz, Dexter Gordon Oscar Pettiford.

18.30: Montmartré miljøet påvirkede Palle meget. Man hørte muligheder.

19.30: Måske havde de amerikanske musikere der var i 1960'erne for stor indflydelse på den danske jazz, i modsætning til hvad der f.eks. er sket i Norge. Der er mere selvstændig med jazzen.

20.00: Norge blev ikke overrendt af amerikanske musikere.

20.10: Snakker om at NHØP var meget dygtigt. Højnede niveauet men var også med til at ødelægge det fordi det blev amerikaniseret.

20.50: Om Ray Pitts.

21.00: Kontakten med de amerikanske musikere har været inspirerende. Selvstændigheden forsvinder i lyset af de store stjerner.

21.35: Palle kunne mærke at der var en anden energi når han spillede med Terje Rypdal.

22.00: Danmark er gået bagud af dansen i forhold til den moderne musik i dag.

22.40: Palle fortæller hvorfor jazzen ikke kom så meget til Norge, hvilket skyldes at det ikke var nemt at komme til Norge.

23.10: Snakker om Jan Garbareck og Terje Rypdal.

23.30: Kendte Jørgen Ryg, som var meget inspireret af Chet Baker. Jørgen Ryg blev aldrig så sofistikeret som f.eks. Allan Botschinsky.

24.00: Allan Botschinsky kunne spille utrolig godt, hvor Palle siger at han ikke kunne hamle op med ham, han skulle have mere tid til at bygge op end Allan skulle.

25.10: Allan Botschinsky har været meget syg, og haft en hjerneblødning. Men skulle efter sigende være kommet sig nogenlunde og er begyndt at spille igen.

26.30: Allan Botschinsky har betydet meget for Palle.

27.00: Palles personalstil.

27.20: Palle spurgte Miles Davis om hvorfor han spillede som han gjorde da han spillede sammen med Dizzy? Han sagde han havde lavet det fordi han ikke kunne spille ligesom Dizzy. Det var umuligt at spille som Dizzy, derfor måtte han gøre noget andet.

28.00: Palle kunne mærke i det almindelige jazzunivers var Palle turist, så derfor hans egen stil.

28.30: NHØP kunne swinge. Swingede betydeligt bedre end til eksempel Ray Brown. NHØP var dur orienteret.

29.30: Palle har læst "music is my mistress" skrevet af Duke Ellington, hvor stortset alle sammen er relateret til Baptist kirken. Det stammer derfra, kulturelt betinget. Der er en lyd de hører som ikke er der. Palle syntes han var lidt på forkant med at føle sig som turist på det område.

30.45: Palle skrev musik til Bill Evans.

31.10: Clint Eastwood producerede nogle programmer om "The Blues", hvor Palle snakker om autencitet.

32.10: Snakker om at Mussa Diallo.

33.30: Den kulturelle betingethed.

33.35: Palle oplevede i de mange år med DRBB at spille meget forskellig musik, men orkesteret kunne f.eks. ikke spille Basie arrangementer ligeså godt som Basie kunne. Musikken er ikke i vores "tempo". Dexter har sagt omkring at man ikke har kulturen med sig i bagagen.

34.40: Palle forventede ikke at Aura fik den effekt den fik, men musikken ramte noget der var fælles og fascinerede både Palle og Miles.

35.40: Ray Pitts skriver fantastiske basgange, minder om George Russel. Ray har lavet en fantastisk symbiose af sine Europæiske erfaringer og sin amerikanske baggrund.

36.40: Palle tror at det der fascinerede Miles Davis ved Aura, var at det var genkendeligt, og samtidig fuldstændig anderledes. Palle spurgte på et tidspunkt Miles hvorfor han fik æren af at skrive Aura til ham. "Why me?? [Miles svarer] Why not?"

37.00: Om den nordiske tone. Jan Garbareck mener ikke at der er noget der hedder Nordisk Tone. Hvorimod Bo Steiff mener der er en Nordisk Tone. Den nordiske tone er ikke kropslig, ligesom den sorte blues og jazzmusik er.

39.00: Snakker om filmen "Farven Lilla"

40.00: Dansk musik er ikke kropslig, men æstetisk.

40.20: Palle vil påstå at vi er et produkt af der hvor man er. Palle Mikkelsen er en af George Russells favoritmusikere. George Russel var der da det hele skete, sad sammen med Miles, Gil Evans, Max Roach mm. Palle har tit spurgt George Russel om hvad er det der interessant i Palles spil? Han siger at om Palle "You put the note out in your ecco, and you wait for it to come back".

42.30: Palle tager sig tid, hvilket amerikanske musikere ikke gør, da de kommer fra en langt mere hektisk baggrund.

44.20: Diskussionen om den sociale betingelse.

45.00: Palle kan spille som Clifford Brown, og Chet Baker men det vil ikke være rigtigt, det var ikke der Palle skulle være. Samtidig med han havde stor glæde af dem der kunne såsom Allan Botschinsky, Bent Jædig. Musikerne i dag søger mere i dag, end dengang.

46.50: Palle og Pat Metheny. Palle syntes at det var sjovt at få ham til at spille Palles musik. Palle følte de ramte noget der var større end dem begge to. Der er noget der lyder som det det er. Der er noget der lyder som mere end det er og Der er noget der lyder som mindre end det er.

49.30: Palle syntes ikke selv han "kan" ret meget. Palle har ikke søgt at kunne, men har søgt at være. Musikken har for Palle været en oplysningsvej, en måde at forstå at der er mening i tilværelsen.

50.40: Når Palle hører musik (nævner nogle musikere komponister han ser op til) fornemmer han at de rammer den samme streng. De rammer noget fælles der fortæller at der er en mening i tilværelsen.

52.40: Om Pat Metheny og hans koncert på plænen sammen med Palle Mikkelsen.

55.10: Palle som arrangør og komponist.

55.40: Palles møde med Gil Evans. Gil kom til DK for første gang, hvor hans band skulle spille på det gamle Montmartre, Johnny Colds (tp), kom ikke med fordi han havde glemt sit pas i New York, og kunne derfor først komme senere fordi han skulle hjem og hente det, så han blev en dag forsinket.

56.10: Herluf Kamp Larsen ringede til Palle og sagde han skulle komme ned og spille med Gil Evans, og Palle fik et chok og sagde at det ville han ikke, det turde han ikke og lagde på. Så ringede Herluf igen og sagde, nu må du kraftedme tage din trompet og komme herved, for Gil Evans står og mangler en trompet, hvilket han så gjorde, og det blev en fantastisk aften.

57.10: Gil Evans snakkede aldrig om Miles Davis.

57.50: Gil Elskede at snakke om Tchakovski som han kaldte for "the Melodymaker".

58.00: Den grønne sats i Aura er dedikeret til Gil Evans, sidenhen har Palle fundet ud af at han faktisk hed Gillian Green.

58.40: Gil Evans er stortset glemt i dag.

59.00: Palle blev inspireret af Gil Evans, med "Sketches of Spain".

59.20: Palle har ikke mødt så mange stjerner som rytmegruppefolkene havde, men han har lavet forskellige ting til mange af dem.

01.00.20: Hvad har Palle taget med sig som musiker og menneske ved mødet med de store stjerner. Palle føler taknemmelighed!

01.01.00: Palle ved at hvis ikke han havde levet op til det de forventede, så var han aldrig kommet til at spille med de store kanoner. De gjorde det ikke for Palles skyld, men fordi der var et samspil.

01.01.50: Miles Davis var benhård. Miles ringede midt om natten og sagde at han ville have det indspillet.

01.02.40: Palle har en bekendt der har været musse hos Salvador Dali, og en anden der var musse hos Picasso. Fornemmelsen af at et tog der kører, hvor man kan komme med x antal stationer men de kører videre og så man selv stå af i god tid inden man ikke kan slippe det.

01.04.10: NHØP var meget optaget af Oscar Peterson. NHØP blev meget tæt med Oscar.

01.05.10: Første møde med Miles Davis, var i lufthavnen da han skulle modtage Sonningprisen. Erik Moseholm og Palle Mikkelsen var kommet i en Limo for at hente Miles. Miles kom sammen med sin nevø der var trommeslager. De kom ind i VIP rummet, det første han gjorde var at han undskyldte at Gil Evans ikke fik skrevet værket til Aura, som Ray Pitts i stedet skrev.

01.07.40: Miles Davis kom med en vidunderlig undskyldning af en god ven (Gil Evans) Miles sagde "He's listening to overtones". Ligeså var han interesseret i hvordan man sagde Palles navn.

01.09.50: DRBB spillede musikken igennem i Falkonercenteret, mens Miles sad nede i salen og lyttede til musikken. På et tidspunkt vender Palle sig om, og Miles og de andre er væk. Palle tænkte "Jeg ved jeg har gjort det bedste jeg kunne, så hvis han er på vej hjem så er det sådan det er". Palle stopper orkesteret og går på toilet, hvor han på vejen møder Miles Davis som siger "Palle it's a Motherfucker"

01.11.30: Palle ånder lettet op over Miles's accept af Aura.

01.12.00: Palle har tænkt over at den sidste sats (Messian akkorder)

01.13.10: Havde tre keyboards på, Knudsen, Hansen og Clausen.

01.13.30: Miles beder Palle om at få trommeslageren til at spille noget "Tap dance", Palle vidste ikke hvad han mente med det.

01.14.00: Senere har Palle fundet ud af at Tap Dance er et begreb de sorte havde. Det var en måde at være rytmisk på, da tapdance var en del af kulturen fra 1930-1940'erne (Palle mener at det var George Russel der fortalte ham det).

01.14.40: Dexter fortalte Palle at hvis der ikke var en rytme i trommerne så kunne man ikke danse til det. Det er ikke for kunstens skyld, men for at man kunne høre tempoet.

01.15.20: I Europa spillede de store jazzmusikere koncerter, i Amerika spillede de til dans. Og det var det han mente med "Tap dance".

01.16.00: Miles bad om flere ting, som aldrig blev fulgt op i Aura. DRBB var meget forvirrede, men det var en fantastisk oplevelse.

01.16.40: Idéerne bag Palles kompositioner. Palle er meget beskeden og syntes ikke han kan noget som helst.

01.17.10: Palle har lavet en del ting med/for Moseholm da han gav nogle muligheder for at gøre noget.

01.18.10: Ole Kock Hansen kom med i 1968, og blev først rigtig brugt i perioden før Thad. Ole kan noget!

01.18.35: Moseholm bestilte Palle til at lave nogle af hans første større værker til Radiojazzgruppen som var meget Gil Evans inspireret. Bla. "The mysterious Corona" der blev indspillet i anledningen af at Palle blev årets jazzmusiker.

01.19.10: Når palle kigger retrospektivt på hans karriere så kan han se at det han har søgt har ofte været, at han ikke har haft noget ønske om at ville gå nye veje. Men han har haft et ønske om at forfølge nogle tanker der var inden i ham, for eksempel brugte han strygekvartet i slutningen af 60'erne. Blæserkvintet plus band, før end mange andre gjorde det. Finn Savery gjorde nogle lignende ting i begyndelsen af 60'erne (Third stream), men Palles var ikke third stream.

01.20.00: ligeledes lavede Palle hans første mega manifestation i 1972, hvor han skrev "Maya's slør", som også kunne lade sig gøre pga. Moseholm kunne arrangere at han kunne benytte underholdningsorkesteret, bigbandet, (Philip Katrine var med, Bo (Steiff)?? Var med, NHØP, Jon Kristensen, Alex (Riel?), Kenneth (Knudsen??), Allan Mortensen, og Erik Mørck. Palle havde lavet det hele og dirigerede samtidig.

01.21.35: Havde et soundscape til at køre i forhallen, hvor Finn Ziegler spillede nogle Phillip Glass agtige ting.

01.22.20: Det blev en fantastisk koncert.

01.22.30: Palle ved han kunne være blevet en rigtig dygtig dirigent, men det som afholdt ham var at han gad ikke. Han ville hellere spille. Palle havde talent for det, men bryder sig ikke om indstuderingsfasen.

01.23.40: Har siden dirigeret forskellige ting, men ikke noget på fast basis. Bla. Thomas Clausen, og Terje Rypdal.

01.24.00: Som dirigent for DRBB var det vidunderligt bare at kunne gå til side og lade musikken spille selv.

01.24.20: Palle syntes at Ib Glindemann banker det hele ud, det er ikke nødvendigt. Men det er en anden stil.

01.25.00: Palle kan godt lide det at tage trommerne væk, få lydbilledet til at flyde ud. Palle syntes at trommerne er noget af det der nogle gange ødelægger Keith Jarrets musik.

01.25.50: Ray og Palle sad sammen den dag Keith Jarret modtog Sonningprisen. Er meget fascineret af Keith.

01.27.00: Smalltalk. Om Keith.

01.27.35: Palle er dybt fascineret af James Brown og Stevie Wonder, som han begge anser for at være genier.

01.28.20: Herbie Hancock sammen med Terry Linn Carrington.

01.29.00: Kjeld Frandsen ser de lyse sider i alting.

01.29.30: Palle føler ikke han er komponist, men anser sig selv som designer af en række toner.

01.30.00: Roser Ollie Poulsen som producer, og siger han virkelig er dygtig.

01.31.00: Snakker om "homeage" med NHØP som er en fantastisk plade. Musikken blev noget særligt i kraft af intensiteten. Både Palle og NHØP var glade for den plade.

01.32.30: NHØP knyttede sig til det danske, Grundtvig, Højskolebevægelsen mm.

01.29.50: Palle er også glad for hans trioplade som han lavede sammen med Kenneth Knudsen. Imagine.

01.33.20: Keith Jarret var meget sur under optagelserne af Kölnerkoncerten, og ville egentlig kassere det hele, men kunne godt høre at der var noget særligt ved det bagefter, Manfred Eicher havde selv fortalt Palle det.

01.34.20: Palle tror ikke at Manfred Eicher ville kunne lave de samme optagelser i DK, fordi vi er for amerikaniserede her.

01.35.30: En dirigent bliver modtaget pænt, men man skal ikke tro man er noget.

01.35.45: Om Palles rolle som dirigent af DRBB. Palle føler at de alle sammen er på samme niveau som han selv er, de har fået en fælles opgave, hvor Palle har ansvaret for at lave et all over lydbillede. Tage det formmæssige.

01.36.50: Palle mener nok han har givet musikken et personligt islæt, men mest på det formmæssige. Under Ib Glindemann havde DRBB et begreb der hed millimeterprøve, han gik fuldstændig ind til hver enkelt detalje. Palle var modsat, da musikerne kunne høre det hele ligeså godt som han selv kan. Det der har været Palles kvalitet var at Palle var godt til at høre hvor musikken skal hen.

01.38.00: At være designer har været Palles opgave i stedet for at være indpisker.

01.38.20: Ole Kock Hansen er en dygtig repetør, er meget down to earth. Tålmodig.

01.39.00: Dirigentrollen har aldrig interesseret Palle, nok hvis det er Abdullah Ibrahim and strings, men som leder er det ikke ham. Mener man skal give plads til musikken.

01.39.35: Syntes klassiske koncerter nogle gange er for meget dirigent, og for lidt musik.

01.40.40: Thad Jones var fantastisk.

01.41.00: Moseholm ringede en lørdag eftermiddag i den periode hvor de lavede matinéer, Erik bad Palle om at komme ind og dirigere for Radiounderholdningsorkesteret kunne ikke finde ud af at læse hvad Thad dirigerede.

01.41.30: Thad dirigerede omvendt end hvad man normalt gør.

01.41.45: Thad var ligeglad med at Palle tog over. Men det var interessant at se de socialt betingede forskelle.

01.42.40: Alt er socialt betinget.

01.43.25: Musikken er horisontalt, musikken vil os alle godt, men det er os de tænker vertikalt der ikke vil musikken.

01.44.00: Palle forsøger at udjævne grænserne mellem det rytmiske og klassiske musik. To musikalske universer der blev sat sammen, hvis Palle vidste hvor openminded Miles Davis var, så var han gået længere i sin komposition.

01.45.30: DRBB er en fantastisk historie. Palle syntes det var fantastisk at få lov til at være med i DRBB da Ib Glindemann startede det. Og Palle syntes det var en stor oplevelse at sidde ved siden af Arne Lamberth. Arne havde en fantastisk lyd. De havde mere tid til at øve, og Svend Lundvig som var en anden type musiker (Spillede Palmehaveorkester med Svend Nicolaisen).

01.46.40: Palle Bolvig mødte Palle for nylig. Palle M. siger at han aldrig har hørt Bolvig kikke en eneste tone. Lige meget hvor vildt det end var.

01.47.40: Allan Botschincky og Perry Knudsen fantastiske profiler, orkesteret var næsten på Ellington niveau med Jesper, Bent Jædig, Bent Nielsen, Flemming Madsen, Per Carsten et hold af originaler.

01.48.10: Bent Jædig var en fantastisk fyr, stærk solist, men ikke så stærk nodelæser.

01.48.25: Der var en bestemt lyd i bandet. I dag er det et showband. De spiller fantastisk i dag, og de kan noget af det som det gamle band ikke kunne. De lyder mere continentalt. Mere her og nu agtigt, men måske har det mistet originaliteten.

01.49.30: Palle mener originaliteten kom fordi de havde tid til at lære noderne. Tre dage med Oliver Nelson, en uge med Stan Getz. Musikken blev noget andet fordi de havde tiden.

01.51.00: Det er ærgerligt at de økonomiske kår er så hårde at ensemblet ikke længere kan lave kunstmusikalske opførelse, men i stedet skal være kommercielt.

01.51.10: Ib Glindemann havde også svært ved at køre orkesteret pga. lønningerne ikke er høje nok.

01.52.00: Hvordan har dirigenterne arbejdet med DRBB. Palle har dirigeret mange matinéer. Men de mere bigband messige ting, de kunne klare sig selv, der var ingen grund til at Palle skulle dirigere. Palle er ikke så vild med Kentons musik som Ib var, men blev fantastisk begavet af Stan Kenton. Der forstod Palle pludselig noget mere af den Amerikanske bigband kultur.

01.54.00: Stan Kentons søn var narkoman. Men Stan Kenton var på trods af det et fantastisk almindeligt menneske som oven i købet var mere almindeligt end alle andre, og alligevel havde han formået at kreere sit musikalske univers. Kenton var måske en lille smule for glad for Whisky.

01.55.10: Maynard Ferguson var et spændende menneske.

01.55.25: Freddie Huppard inspirerede med sin psykopatiske arrogance. Mens andre var meget beskedne.

01.56.00: Inspirationen er på mange planer.

01.56.30: Thad var en rigtig dirigent til den slags musik, fordi han dirigerer og guider til det der skal gøres, ligeså gjorde Stan Kenton med sin musik. Mfl.

01.57.15: Thad har inspireret Ole Kock Hansen både som arrangør og dirigent.

01.57.30: Palle har spillet i mange ork. der ikke havde en leder, musikken talte for sig selv.

01.58.30: Palle og Erik Moseholm var ikke enige om planen for orkesteret, Palle ville noget andet end Erik. Men han mistede lysten til det.

01.58.50: Palle havde ikke frie tøjler med hvad der skulle spilles, og det var det der var problemet. Moseholm og omstændighederne gjorde han ikke fik frie tøjler. Den tid var forbi.

01.59.25: Ib Glindemann og Erik Moseholm var lidt som olie og vand, to temperamenter. Ib var Niels Jørgen Kaisers ”værk”. Kaiser var mulighedernes mand, men han kunne være svær at overtale.

02.00.50: Palle syntes der er masser af godt i musikken i dag, men han er ikke sikker på at han syntes der er noget i den verden (bigband). Der er mange der spiller fantastisk, men er ikke sikker på der er fremtid i den.

02.01.00: Palle er fascineret af Techno verdenen, meget den norske og danske techno.

02.01.30: Palle vil gerne prøve en fusion og bigbandverdenen, hvor Palle nævner The Orchestra der har lavet et fint forsøg.

02.02.00: De er stadig traditionelle, men med et beat underlag. Tiden var ikke til at føre det videre.

02.02.40: Er tiden til at fortsætte DRBB? Palle fornemmer at bigbandet ikke er i krise, efter sparekniven ramte dem i 2002. Efter en omprioritering er de kommet ovenpå igen.

02.03.30: Thomas Fryland ville ikke spille det kommercielle musik.

02.03.45: Palle og NHØP havde en plan med at sende alle blæserne hjem, men sætte sammen efter behov. Altså efter den musik der skulle laves. Der er ingen rytmegrupper der kan spille den mangfoldighed af musik der er i dag, hvis de prøver bliver det semi. I stedet lavede man et hold af kvalificerede blæsere og så supplerer med rytmegruppen. Men et sådanne tiltag stopper administrativt.

02.05.10: Lave et fast hold der kan spille alt, problemet er rytmegruppen. Det er der de største forandringer finder sted.

02.06.00: Palle er selvundervurderende, ”Hvem fanden tror du er, siden du bliver ved med at spille”?

02.07.30: Palle har været involveret i rehabiliteringscenteret for torturofre, hvor han forsøger at hjælpe med at fremhæve den lyse side. Palle mener at dette muligvis er drivkraften i hans musik.

02.09.00: Spillede til en prisuddeling for en der kom fra sudan. Palle spillede sammen med nogle elektronics, Palle syntes ha bliver håbefuldt ved dette, men samtidig vildt deprimeret.

02.09.30: Hvorfor har det vi foretager os, ikke større effekt i verden.

02.10.00: Palle snakker om en violinist. Som havde nogle betragtninger om musikken. Han nævnte hans egen fornemmelser for erkendelsen af at han ikke betyder noget i det store hele.

02.14.00: En guitarist der hedder Tommy Emanuel, der er Australier. Han syntes det var vigtigt at spille musik, fordi man kunne gøre en forskel ved at gå ud og spille for folk, og gøre dem glade.

02.15.15: Palle sammenligner musik med weekendkurser i lykke.